

На една жена, която доила крави, излѣзла пришка на пръста... явно било, че е прихванала шарка отъ кравата. Отъ тази пришка Дженеръ взелъ гной съ игла и уболъ на нѣколко мѣста ржката на момчето.

Всичко станало така, както Дженеръ очаквалъ: кравешката шарка се прихванала. Момчето се малко поразболѣло, както и сега се поразболяватъ здравитѣ деца, когато имъ се присади кравешка шарка, а следъ нѣколко дни било съвсемъ здраво.

Тогава Дженеръ взелъ гной отъ човѣкъ, боленъ отъ силна човѣшка шарка и присадилъ тази гной на ржката на сжщото момче.

— Дали не се излѣгахъ — мислѣлъ си Дженеръ: — дали момчето нѣма да се разболѣе отъ истинска шарка? Грѣхъ ще тежи на моята душа за горкото момче, пъкъ и на това отгоре ще отиде на холосъ всичкия ми тридесетъ годишенъ трудъ.

Дженеръ не можелъ ноше да спи отъ безпокойство; ту студъ го обхващалъ, ту въ потъ го хвърляло: а момчето е здраво — здравиничко! И така човѣшката шарка не го прихванала!

Зарадвалъ се Дженеръ. Отъ щастие се подмладилъ съ нѣколко години.

Така простиятъ скромень селски докторъ следъ дълго изучване и сериозни изследвания и опити *доказалъ*, че човѣкъ може да се избави и да не заболява отъ опасната човѣшка шарка, като му се присади грижливо и чисто безвредната *кравешка* шарка. Той узналъ сжщо така, че отъ такова присаждане не се причинява никаква вреда на човѣшкото здраве.

Обаче, на Дженера не му повѣрвали изведнажъ. Присмѣхи се сипѣли върху главата му като градушка. Въ вестницитѣ почнали да пишатъ противъ него,